

Малки-тъ дѣца, храна и облекло.

Много и твърдѣ потребни сѣ услуги-тъ кои-то изискуваѣтъ дѣца-та за кои-то животаѣтъ почива. Агнето туку като ся роди и приварвява около майка си, пиленце-то си трѣси храна-та; нѣ дѣте-то, безѣ сила, почти безѣ движеніе, чака сичко отѣ оня на кои-то е дѣжно существуваніе-то, и ще зима отѣ тѣхъ, още много време какво-то му е потребно за да живѣи. То нито може, сиромашко-то детенце, да кажи желанія-та си и нужди-тъ си; майка-та трѣба сичко да познай, да предвиди сичко; още, колко рѣдко, колко бѣдѣ! за да го направи съ единѣтъ дѣлъ, трѣба да ся варди она отѣ небрежності, да ся гледваѣтъ отѣ предубежденія-та, да се не дѣлаѣтъ не-це-то си.

Прѣво-то потребно е сѣ, то е съ размѣрна-та храна сѣ. Тая храна, то я намѣря въ ма-та, не трѣба да има друга до тоя, битіе не земе едно малко раз-тъ му жби не захванатѣ да

Единѣтъ много лошава, много малки стомахѣтъ на дѣца-та съ една питателна храна; това орудіе още чалко развито за да може да стигне на единѣтъ дѣлъ и усиленѣтъ трудѣ, уморява ся, усиромашава, и, намѣсто да ся удобри отѣ много храна, конституція-та на дѣте-то отслабва и ся разрушава.

До свършене-то на четвъртый-тъ месецѣ, по нѣкой пѣтъ и до пятый-тъ, трѣба да забравимѣ свършенно че може да существува за дѣте-то една друга храна освѣнѣ майчино-то му мляко.

До това време още, не ще да може да ся опрѣдели колко пѣти ще яде на день. Нѣ можемѣ, подирѣ шесть седемѣ недѣли, да научемѣ дѣте-то да не суче презѣ ношѣ-та. Дѣте-тотогава ще бѣде по добрѣ, като еи носли